

Cauza C-293/23

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

10 mai 2023

Instanța de trimitere:

Bundesgerichtshof (Germania)

Data deciziei de trimitere:

13 decembrie 2022

Recurentă:

ENGIE Deutschland GmbH

Intimată:

Landesregulierungsbehörde beim Sächsischen Staatsministerium für
Wirtschaft, Arbeit und Verkehr

BUNDESGERICHTSHOF (CURTEA FEDERALĂ DE JUSTIȚIE)

ORDONANȚĂ

[*omissis*]

Dată la:
13 decembrie 2022
[*omissis*]

În cauza de contencios administrativ privind regimul de gestionare a energiei

ENGE Deutschland GmbH, [*omissis*] Essen,

reclamantă și
recurentă,

[*omissis*]

[*omissis*]

împotriva

Landesregulierungsbehörde beim Sächsischen Staatsministerium für Wirtschaft, Arbeit und Verkehr, [omissis],

intimată,

Cu participarea:

1. Zwickauer Energieversorgung GmbH, [omissis] Zwickau,

reclamantă,

[omissis]

[omissis]

2. Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen, [omissis] Bonn

Camera Bundesgerichtshof (Curtea Federală de Justiție) competentă în materia înțelegerilor, în urma ședinței din 11 octombrie 2022 [omissis]

a decis:

I. Suspendă procedura.

II. Adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene următoarea întrebare privind interpretarea articolului 2 punctele 28 și 29, a articolului 30 și următoarele din Directiva (UE) 2019/944 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2019 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de modificare a Directivei 2012/27/UE în scopul pronunțării unei decizii preliminare:

Articolul 2 punctele 28 și 29, precum și articolul 30 și următoarele din Directiva 2019/944 se opun unei dispoziții precum cea a articolului 3 punctul 24a coroborat cu punctul 16 din Energiewirtschaftsgesetz (Legea privind gestionarea energiei, denumită în continuare „EnWG”), potrivit căreia operatorul unei instalații energetice pentru livrarea energiei nu este supus obligațiilor operatorului de distribuție, în cazul în care construiește și operează instalația energetică în locul fostului sistem de distribuție, în scopul de a furniza prin intermediul energiei electrice generate într-o instalație de cogenerare o cantitate anuală de energie transferată de 1 000 MWh către mai multe blocuri de apartamente cu până la 200 de unități locative date în chirie, context în care costurile pentru construirea și operarea instalației energetice sunt suportate, ca parte dintr-un tarif unitar de bază lunar datorat, de utilizatorii finali (locatari) pentru energia termică furnizată, iar operatorul vinde locatarilor energia electrică generată?

Motive:

- 1 I. Reclamanta este o întreprindere de furnizare a energiei. Ea exploatează în mai multe locații, printre altele, centrale de cogenerare, rețele de termoficare locale și instalații energetice pentru livrarea energiei, cu ajutorul cărora furnizează energie termică și electrică utilizatorilor finali; astfel, ea a înregistrat în anul 2019 o cifră de afaceri care a depășit 1 miliard de euro. Pârâta (în continuare „operatorul de distribuție”) exploatează sistemul de distribuție a energiei electrice din Zwickau. Dezacordul dintre părți privește chestiunea dacă pârâta este obligată să conecteze la sistemul său două instalații energetice ale reclamantei, care sunt instalații consumatoare în sensul articolului 3 punctul 24a din EnWG.
- 2 În temeiul unui contract de furnizare a energiei termice încheiat cu proprietara imobilelor, Zwickau Wohnungsbaugenossenschaft eG (denumită în continuare „cooperativa de locuințe”, reclamanta a furnizat energie termică și apă caldă, prin intermediul unei centrale energetice și al unei rețele de termoficare locale conectate la aceasta, pentru patru blocuri de apartamente cu 96 de unități locative, situate pe o suprafață de 9 000 m², (denumită în continuare „zona 1”), precum și pentru șase blocuri de apartamente cu 160 de unități locative, situate pe o suprafață de 25 500 m², (denumită în continuare „zona 2”). Zonele 1 și 2 se învecinează; rețelele de termoficare locală nu sunt însă interconectate. Blocurile de apartamente situate în cele două zone erau toate conectate la sistemul de distribuție a operatorului de distribuție.
- 3 În 2018, reclamanta a planificat construirea și operarea a două instalații de cogenerare cu o capacitate de 20 kW (zona 1) și, respectiv, de 40 kW (zona 2) și a două sisteme galvanizate separate de conducte electrice [*omissis*] la care urmau să fie conectați utilizatorii finali (locatarii). Ea intenționa să vândă energia electrică generată în instalațiile de cogenerare alături de energia termică și de apa caldă către locatarii din blocurile de apartamente, estimările arătând că anual urma să fie transferată o cantitate de energie de 288 MWh în zona 1 și, respectiv, de 480 MWh în zona 2. Prin urmare, ea a declarat la pârâtă conectarea la rețea pentru două instalații consumatoare separate cu racordări electrice principale în zonele 1 și 2 și a solicitat conectarea la rețeaua acesteia, precum și punerea la dispoziție a contoarelor necesare conform articolului 20 alineatul (1d) din EnWG. Pârâta a respins cererile întrucât nu era vorba despre instalații consumatoare.
- 4 Cererile prezentate de reclamantă la intimată, în calitate de autoritate de reglementare a landului (denumită în continuare „autoritatea de reglementare a landului”), prin care a solicitat verificarea legalității acestui comportament și obligarea pârâtei să conecteze la rețeaua sa instalațiile ca fiind instalații consumatoare și să permită facturarea în conformitate cu articolul 20 alineatul (1d) din EnWG, au fost respinse de autoritatea de reglementare a landului. În timpul procedurii de contestație desfășurate în fața Oberlandesgericht (Tribunalul Regional Superior), la 21/27 aprilie 2020 reclamanta și cooperativa de locuințe au încheiat un nou contract de furnizare a energiei termice. Potrivit acestui contract, se preconiza că instalațiile de cogenerare vor fi construite până în decembrie 2020.

- 5 II. Pentru soluționarea recursului sunt relevante dispozițiile EnWG, care au următorul conținut:

Articolul 3 din EnWG

În sensul prezentei legi se aplică următoarele definiții:

3. „operator al sistemului de distribuție a energiei electrice”

înseamnă orice persoană fizică sau juridică ori entitate organizațională fără personalitate juridică a unei întreprinderi de furnizare a energiei care asigură distribuția energiei electrice și răspunde de operarea, întreținerea și, dacă este necesar, extinderea sistemului de distribuție dintr-o anumită zonă, precum și, dacă este cazul, de cablurile de conectare la alte sisteme;

15. „instalație energetică”

înseamnă instalația pentru generarea, stocarea, transportul sau livrarea energiei, cu condiția să nu aibă scopul exclusiv de a transfera semnale, inclusiv instalații de distribuție ale utilizatorilor finali [...];

16. „sistem de furnizare a energiei”

înseamnă orice sistem de furnizare a energiei electrice și a gazului prin intermediul unuia sau al mai multor niveluri de tensiune sau trepte de presiune, cu excepția instalațiilor consumatoare în sensul punctului 24a [...];

18. „întreprindere de furnizare a energiei ”

înseamnă persoana fizică sau juridică care livrează altora energie, operează un sistem de furnizare a energiei sau care, în calitate de proprietar, are drept de dispoziție asupra unui sistem de furnizare a energiei; prin operarea unei instalații consumatoare sau a unei instalații consumatoare în scopul furnizării proprii a energiei în scopuri operaționale, operatorul nu devine întreprindere de furnizare a energiei;

- 24a „instalație consumatoare”

înseamnă orice instalație de livrare a energiei:

- a) situată într-o zonă aflată în aceeași arie geografică;
- b) conectată la un sistem de furnizare a energiei sau la un echipament de producție;
- c) irelevantă pentru asigurarea unei concurențe eficiente și nedenate în privința furnizării energiei electrice și a gazului; și

d) pusă în mod nediscriminatoriu și gratuit la dispoziția oricărei persoane în scopul livrării prin transfer către utilizatorii finali, indiferent de furnizorul de energie ales;

Articolul 20 alineatul (1d) din EnWG [...]

Operatorul sistemului de furnizare a energiei la care este conectată instalația consumatoare [...] are obligația să pună la dispoziție contorul pentru înregistrarea cantității de energie electrică extrasă de instalația consumatoare din rețeaua publică de alimentare sau introdusă de instalația consumatoare în rețeaua publică de alimentare (contorul general), precum și toate contoarele necesare pentru accesul la sistem pentru subcontoarele din instalația consumatoare în scopul transferului (subcontoare relevante pentru facturarea utilizatorilor finali). În cazul livrării realizate de terți către utilizatorii finali, are loc, în măsura necesară, o compensare a indexurilor prin intermediul subcontoarelor. [...]

- 6 III. Admiterea recursului depinde de întrebarea preliminară. Prin urmare, înainte de a statua, este necesar să se suspende procedura și să se solicite Curții de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul articolului 267 primul paragraf litera (b) și al treilea paragraf TFUE, pronunțarea unei decizii preliminare.
- 7 1. Instanța care a judecat contestația a reținut că nu a fost vorba despre instalații consumatoare, întrucât instalațiile 1 și 2 nu au fost relevante pentru asigurarea unei concurențe eficiente și nenedaturate în privința furnizării energiei electrice și a gazului în sensul articolului 3 punctul 24a litera (c) din EnWG. Contractul de furnizare a energiei termice reunea zonele 1 și 2 într-un cadru comun al ansamblului comun de 10 blocuri de apartamente, o suprafață de aproape 30 000 m² și peste 300 de unități locative conectate; în acest contract, reclamanta avea față de locatari calitatea de operator a instalațiilor 1 și 2 și, totodată, de furnizor de energie electrică.
- 8 2. Recursul introdus împotriva acestei decizii este admisibil dacă instalațiile 1 și 2 trebuie calificate drept instalații consumatoare în sensul articolului 3 punctul 24a din EnWG. Având în vedere situația de fapt constatată, instanța consideră că acestea trebuie calificate astfel.
- 9 a) Sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 3 punctul 24a literele (a) și (b) din EnWG. Instalațiile 1 și 2 sunt situate într-o zonă din același spațiu geografic [a se vedea ordonanța Bundesgerichtshof (Curtea Federală de Justiție, denumită în continuare „BGH”) din 12 noiembrie 2019 – EnVR 66/18, WM 2020, 901, punctul 22 – Netze BW] și sunt conectate la un sistem de furnizare a energiei și la un echipament de producție. În pofida modului său de redactare („sau”), articolul 3 punctul 24a litera (b) din EnWG nu impune să existe o conectare numai la sistemul de furnizare a energiei sau numai la un echipament de producție. Dispoziția relevă numai faptul că este suficientă conectarea la un echipament de producție care nu dispune de nicio conexiune cu un sistem de furnizare a energiei

(„soluții insulare”) (a se vedea proiectul de lege din 6 iunie 2011 pentru reformarea regimului privind gestionarea energiei, BT-Drucks. 17/6072, p. 51).

- 10 b) Articolul 3 punctul 24a litera (d) din EnWG prevede de asemenea că instalațiile sunt puse în mod nediscriminatoriu și gratuit la dispoziția oricărei persoane în scopul livrării prin transfer către utilizatorii finali, indiferent de furnizorul de energie ales.
- 11 aa) Tarifele dependente de consum pentru utilizarea instalațiilor consumatoare se opun gratuității. Aceasta include orice formă de taxare în funcție de cantitatea de energie transferată [Oberlandesgericht (Tribunalul Regional Superior, denumit în continuare „OLG”) Frankfurt, EnWZ 2018, 182, punctul 40 [*omissis*] [trimiteri bibliografice]]. Astfel, legea urmărește scopul de a renunța la reglementarea – necesară în cazul monopolurilor naturale și în ceea ce privește structura prețului – a instalațiilor consumatoare numai în cazul în care nu există de la început niciun pericol ca perceperea costurilor pentru instalația consumatoare să fie efectuată în funcție de utilizare. Acest pericol există și atunci când operatorul instalației consumatoare are calitatea de furnizor de energie (BGH, ordonanța din 25 ianuarie 2022 – EnVR 20/18, ZNER 2022, 258, punctul 20 și jurisprudența citată).
- 12 bb) Reclamanta nu percepe taxe dependente de consum. Pentru toate serviciile ce trebuie asigurate în temeiul contractului de furnizare a energiei termice, ea percepe o taxă unitară lunară de bază nedependentă de consum, inclusiv pentru orice tip de cost nedependent de consum, cum ar fi, de exemplu, construirea și operarea instalațiilor de cogenerare și a instalațiilor energetice din punctul de transfer din sistemul public de distribuție până la transferul către locatari și asigurarea procesului de schimb de date, printre altele, cu operatorul de distribuție în conformitate cu contractul de furnizare de energie termică [articolul 2 punctul 1, articolul 5, anexa 7 – energie electrică consumată de locatari]. Plata taxei de bază este repartizată de cooperativa de locuințe între utilizatorii finali în funcție de suprafața utilă a locuinței.
- 13 cc) Pornind de la această situație de fapt, reclamanta nu este nevoită să prezinte și să dovedească că în prețul energiei electrice oferit utilizatorilor finali nu este inclusă nicio taxă pentru utilizarea instalației. Sunt îndeplinite scopul și finalitatea criteriului privind gratuitatea. Potrivit modului său de redactare clar, reglementarea urmărește (numai) livrarea în mod gratuit și nediscriminatoriu către utilizatorii finali. Aceasta este situația din speță. Toți furnizorii de energie electrică, inclusiv reclamanta, sunt tratați în mod egal, întrucât utilizează gratuit instalația. Toți utilizatorii finali conectați la instalațiile energetice suportă costurile în mod egal și independent de furnizorul de energie electrică ales și de cantitatea de energie electrică pe care o consumă. Nu există elemente care să indice taxe de utilizare prohibitive din cauza cuantumului lor ridicat în funcție de utilizarea rețelei. Este irelevant dacă, potrivit reglementării germane aplicabile privind repartizarea costurilor de funcționare, este permisă repartizarea între locatari a costurilor pentru construirea și operarea instalației [*omissis*]. Nu este pertinentă gratuitatea prevăzută la articolul 3 punctul 24a litera (d) din EnWG. O eventuală

inadmisibilitate prevăzută de dispozițiile privind costurile de funcționare pe care ar trebui să o invoce utilizatorii finali și locatarii nu ar putea în niciun caz avea ca efect, potrivit principiilor menționate, negarea criteriului gratuității de la articolul 3 punctul 24a litera (d) din EnWG.

- 14 c) Nici instalațiile 1 și 2 nu sunt relevante, potrivit articolului 3 punctul 24a litera (c) din EnWG, pentru asigurarea unei concurențe efective și nedenaturate în ceea ce privește furnizarea energiei electrice și a gazului.
- 15 aa) O instalație energetică nu este relevantă pentru concurență dacă nu atinge din punct de vedere tehnic, economic sau al furnizării un nivel care poate avea o influență asupra concurenței în domeniul furnizării și asupra situației utilizatorului de sistem stabilită prin reglementare. Este importantă dimensiunea instalației (BGH, ordonanța din 12 noiembrie 2019 – EnVR 65/18, WM 2020, 897, punctul 31 și următorul – Gewoba). De regulă, nu mai există o instalație consumatoare atunci când sunt conectați mai multe sute de utilizatori finali, se alimentează o suprafață net mai mare de 10 000 m², sunt conectate mai multe clădiri și se preconizează că cantitatea anuală de energie transferată depășește sesizabil 1 000 MWh. În schimb, dacă dimensiunea instalației energetice nu atinge mai mulți dintre acești parametri, este vorba de regulă despre o instalație consumatoare. Instanța de fond trebuie însă să decidă și în acest caz, tot pe baza unei aprecieri globale, în special când se ține seama de alte împrejurări, dacă instalația nu mai este irelevantă pentru concurență (BGH, loc. cit., punctul 32 – Gewoba).
- 16 bb) Potrivit acestor principii, instalațiile 1 și 2 sunt irelevante pentru concurență. Instalația 1 nu atinge trei dintre parametri amintiți, iar instalația 2, doi dintre acești parametri.
- 17 (1) În cadrul aprecierii globale, instanța care a judecat contestația a luat în considerare în mod eronat împreună cele două instalații. Pentru că sunt separate galvanic, este vorba despre două instalații diferite, iar condițiile de la articolul 3 punctul 24a din EnWG trebuie examinate separat pentru fiecare dintre ele. Expunerea de motive, potrivit căreia trebuie să se ia în considerare de exemplu existența unui număr mai mare de alte instalații consumatoare conectate (BT-Drucks. 17/6072, p. 51; a se vedea BGH, loc. cit., p. 28 – Gewoba), se referă numai la alte instalații consumatoare conectate la instalația energetică în discuție (iar nu la alte instalații consumatoare conectate la sistemul de distribuție din amonte [trimiteri bibliografice] [omissis]).
- 18 (2) Dacă aprecierea globală necesară în considerarea criteriului concurenței se realizează numai cu privire la instalația respectivă care este avută în vedere, rezultă că instalațiile 1 și 2 sunt irelevante din punct de vedere concurențial. Instanța nu a statuat până acum asupra problemei dacă o instalație care, precum instalația 2 din speță, nu îndeplinește doi dintre parametri menționați trebuie considerată de regulă ca fiind o instalație consumatoare. Se impune însă un răspuns afirmativ. În acest caz, nu există de regulă nicio dimensiune semnificativă din punctul de vedere al concurenței [omissis]. Ținând seama de numărul redus de

utilizatori finali conectați la instalații, nici dacă se are în vedere împrejurarea că reclamanta are față de utilizatorii finali concomitent calitatea de operator și de furnizor de energie electrică nu mai pot fi așteptate efecte nesemnificative pentru situația concurențială a pârâtei și pentru concurența în domeniul furnizării.

- 19 3. Interpretarea de mai sus a articolului 3 punctul 24a din EnWG, care, ținând seama de modul de redactare, de scopul și finalitatea, precum și de istoricul legislativ al reglementării, trebuie reținută de instanță și care a fost considerată corectă în susținerile sale din ședință și de către Bundesnetzagentur (Agenția Federală a Rețelelor) în calitate de autoritate națională de reglementare, nu este însă compatibilă cu articolul 2 punctele 28 și 29 și nici cu articolul 30 și următoarele din Directiva (UE) 2019/944 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2019 (denumită în continuare „Directiva 2019/944”) în cazul în care instalațiile 1 și 2 sunt o componentă a sistemului de distribuție în sensul articolului 2 punctele 28 și 29 din Directiva 2019/944, deoarece potrivit articolului 3 punctul 16 din EnWG instalațiile consumatoare nu fac parte din sistemul de furnizare a energiei. Operatorii lor nu sunt operatori de distribuție în sensul articolului 3 punctul 3 din EnWG și nu sunt astfel supuși dispozițiilor articolului 11 și următoarele din EnWG. La punctul la care instalația consumatoare este conectată la sistemul de furnizare a energiei se termină sistemul reglementat și începe instalația consumatoare nereglementată (a se vedea BT-Drucks. 17/6072 p. 51). Curtea de Justiție a Uniunii Europene nu s-a ocupat până acum de noțiunea de sistem de distribuție în raport cu aspectul dacă el cuprinde și instalațiile consumatoare în sensul articolului 3 punctul 24a din EnWG. Acest aspect nu este clar.
- 20 a) Potrivit articolului 2 punctul 28, distribuție înseamnă transportul de energie electrică în sisteme de distribuție de înaltă, medie și joasă tensiune, în vederea livrării energiei electrice către clienți, dar fără a include și furnizarea. Furnizare înseamnă vânzarea, inclusiv revânzarea, de energie electrică către clienți [articolul 2 punctul 12 din Directiva 2019/944]. Totuși, anumite [sisteme] de transport sau distribuție nu ar trebui excluse din domeniul de aplicare al directivei pe criteriul dimensiunii sau al consumului de energie electrică (Hotărârea Curții din 22 mai 2008 – C-439/06, EuZW 2008, 406, punctul 49 – citiworks AG și alții, în contextul Directivei 2003/54/CE). Este neclar ce structuri formează sistemele de distribuție și care sunt criteriile pentru determinarea acestora. Pare neîndoielnic că instalațiile de distribuție particulare din interiorul unei clădiri nu constituie, independent de dimensiunea lor, sisteme de distribuție [trimiteri bibliografice] [omissis]. Acest lucru este valabil și pentru o instalație energetică aflată în proprietatea unei asociații de proprietari, destinată furnizării de energie, care alimentează în sens legal 20 de clădiri unifamiliale situate pe un teren (a se vedea BGH, WM 2020, 901, punctul 22 – Netze BW). Ținând seama de dimensiunea instalațiilor 1 și 2 ce trebuie apreciate în speță și de împrejurarea că reclamanta are față de locatari atât calitatea de proprietar și operator al instalațiilor, cât și calitatea de furnizor de energie electrică [trimiteri bibliografice] [omissis], nu se poate considera fără nicio îndoială că instalațiile nu fac parte din sistemul de distribuție

în sensul articolului 2 punctele 28 și 29, precum și al articolului 30 și următoarele din Directiva 2019/994.

- 21 b) Prin conectarea instalațiilor 1 și 2, ca instalații consumatoare, la sistemul de distribuție se aduce atingere obiectivelor de la articolul 1 primul și al doilea paragraf din Directiva 2019/994, și anume crearea unor piețe de energie electrică integrate, competitive, echitabile și transparente, precum și asigurarea unor prețuri și costuri ale energiei accesibile și transparente pentru consumatori, un grad înalt de siguranță a alimentării cu energie electrică și o tranziție lină către un sistem energetic sustenabil cu emisii scăzute de dioxid de carbon. Aceasta nu are importanță în privința instalațiilor individuale care, astfel cum s-a arătat mai sus, trebuie luate în considerare separat. Cu cât sunt însă mai multe instalații de furnizare a energiei, comparabile ca tip și dimensiuni, care sunt conectate, ca instalații consumatoare, la sistemul de distribuție, cu atât este mai important impactul potențial, parțial nefavorabil și, astfel cum în mod întemeiat subliniază reclamanta, parțial favorabil, asupra obiectivelor amintite.
- 22 aa) Prin instalațiile energetice de furnizare a energiei, cum sunt instalațiile 1 și 2, conectate la echipamentele de producție descentralizate, se poate facilita o trecere la un sistem energetic durabil cu emisii reduse de dioxid de carbon [trimitere bibliografică] [*omissis*]. Prin conectarea unui număr mare de instalații consumatoare comparabile la sistemul de distribuție, operarea sistemului devine în general mai costisitoare și mai puțin eficientă. Tot mai puțini utilizatori finali suportă costurile totale ale sistemului. Astfel, pentru energia electrică generată în echipamentul de producție descentralizat și consumată de instalația consumatoare conectată la acesta, nu se plătesc taxe de sistem conform articolului 20 și următoarele din EnWG, în timp ce operatorul de distribuție trebuie însă să mențină o capacitate suficientă a sistemului pentru a putea continua furnizarea în cazul defectării echipamentelor de producție descentralizate (a se vedea ordonanța BGH din 28 iunie 2005 – KVR 27/04, BGHZ 163, 296 [juris, punctul 48]; [trimitere bibliografică] [*omissis*]). Îndoileli referitoare la posibilitatea ca instalațiile 1 și 2 să nu facă parte din sistemul de distribuție rezultă și în raport cu articolul 15 alineatul (2) litera (e) și cu articolul 16 alineatul (1) litera (e) din Directiva 2019/994, potrivit cărora este necesar să se asigure că vor contribui în mod adecvat și echilibrat la partajarea costurilor totale ale sistemului (chiar și) clienții activi și comunitățile energetice ale cetățenilor;
- 23 bb) Faptul că, în temeiul contractului de furnizare a energiei termice, costurile pentru construirea, operarea și întreținerea instalațiilor 1 și 2 sunt suportate de cooperativa de locuințe (și, în cele din urmă, de utilizatorii finali și de locatari), determină o denaturare a concurenței în raportul dintre reclamantă și alți furnizori de energie electrică. Reclamanta nu trebuie nici să suporte costurile pentru instalațiile energetice de furnizare a energiei, nici să plătească taxe de sistem ([*omissis*]). Cu cât reclamanta operează mai multe instalații comparabile ca tip și dimensiuni, cu atât mai mare este impactul potențial asupra concurenței.

cc) În plus, și în raportul cu utilizatorii finali există un conflict de interese inerent sistemului, pentru că reclamanta are față de aceștia atât calitatea de proprietar și operator al instalației consumatoare, cât și de furnizor de energie electrică. Ca furnizor de energie electrică, interesul reclamantei este impunerea unor prețuri ale energiei electrice cât mai ridicate posibil. Acest interes ar fi afectat în cazul evidențierii transparente a tarifelor de rețea pe care le percepe pentru construirea, operarea și întreținerea instalațiilor 1 și 2. Or, în convențiile stabilite în speță prin contractul de furnizare a energiei termice nu se evidențiază separat tariful pentru utilizare. Locatarii nu au deci posibilitatea [*omissis*] de a calcula costul total datorat pentru energia electrică pe care o consumă.

Prima instanță:

OLG Dresden, decizia din 16 septembrie 2020 - Kart 9/19 -